Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	15CoP/168/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2324202937
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Alena Čakváriová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2025:2324202937.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov - matka: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, B. - F. a otec: G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, E., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 13.12.2024, č.k. 5P/184/2024-55, takto

r o z h o d o l :

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 13.12.2024, č.k. 5P/184/2024-55 vo výroku I. zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal uloženia zákazu matke presťahovať maloleté dieťa mimo územia E. bez súhlasu otca alebo bez rozhodnutia súdu nahrádzajúceho súhlas otca. II. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 2, § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pretože otec neosvedčil naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy maloletému, ktoré by odôvodňovali okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Uviedol, že zmena bydliska maloletého dieťaťa patrí medzi podstatné veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností a k takejto zmene by malo dochádzať na základe dohody rodičov a v prípade ak sa rodičia nedohodnú, rozhodne na návrh niektorého z nich súd (§ 35 Zákona o rodine). V tomto prípade ide o dva zákonné spôsoby zmeny bydliska maloletého (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24 NcC 9/2017 zo dňa 21. novembra 2017 uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/212/2019 zo dňa 30.09.2020). Pokiaľ prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov, od matky nemožno spravodlivo žiadať, aby zostávala žiť s otcom v spoločnom rodinnom dome, ak si tak sama neželá a nemôže zostať nepovšimnutý názor samotného dieťaťa na miesto jeho bydliska (upravené znenie uznesenia Okresného súdu Pezinok, zo dňa 24.08.2020 č.k. 5P/115/2020-79 uvedené v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/314/2020 zo dňa 27.11.2020). Mal za nepochybné, že matka sa rozhodla ukončiť spolužitie s otcom maloletého a spolu s maloletým sa zo spoločnej domácnosti v E. odsťahovala, v súčasnosti býva v byte v B., ktorého je vlastníčkou. Otec s týmto rozhodnutím matky nesúhlasí dôvodiac tým, že dochádza k obmedzeniu jeho rodičovských práv a povinností. Konštatoval, že premiestnením maloletého z miesta obvyklého pobytu na iné miesto došlo k obmedzeniu rodičovských práv a povinností otca, avšak len samotný odchod matky s maloletým

zo spoločnej domácnosti nemôže založiť dôvod na neodkladnú úpravu pomerov. Takúto potrebu by založilo len správanie matky, ktorá by sa o dieťa nestarala, zanedbávala ho a tým by ohrozila jeho zdravý fyzický a psychický vývin. V danom prípade je maloletý v opatere matky, ktorá sa o neho od jeho narodenia riadne stará a zabezpečuje mu všestrannú starostlivosť, čo otec nespochybňuje. Keďže sú toho času rodičia maloletého v rozvodovom konaní, matka zrejme nezostane bývať s otcom v spoločnej domácnosti. Matka síce premiestnila maloletého bez súhlasu otca a aktuálne bydlisko dieťaťa zakladá nezhodu medzi rodičmi, avšak vzdialenosť medzi bydliskom maloletého v B. a bydliskom otca v E. nie je tak neprekonateľná, aby znemožňovala otcovi pravidelné stretávanie sa so synom. Uzavrel, že na strane otca nejde o taký zásah do jeho rodičovských práv, ktorý by ho absolútne vylučoval z jeho pozície ako rodiča. Ani vzhľadom na útly vek maloletého a z toho vyplývajúcu citovú naviazanosť na matku nemožno uvažovať o odlúčení maloletého od matky. Za stavu, kedy sa už matka presťahovala a maloletého premiestnila, nie je možné uložiť jej povinnosť vrátiť dieťa do pôvodného bydliska v E., najmä ak matka takýto návrat vylučuje a nemá k dispozícii inú nehnuteľnosť v katastrálnom území mesta E. ako posledné spoločné bydlisko manželov. Poukázal na čl. 23 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý garantuje právo matky na slobodu pohybu a pobytu a súd nie je oprávnený zakazovať alebo prikazovať matke presťahovanie sa na určité miesto (porovnaj uznesenie Okresného súdu Galanta č.k. 19P/118/2022 zo dňa 04.07.2022). Prihliadol na to, že maloletý sa neocitol bez starostlivosti a jeho vývoj, zdravie a život neboli konaním matky nijakým spôsobom ohrozené. S poukazom na ust. § 329 ods. 2 CSP konštatoval, že navrhovaný výrok neodkladného opatrenia nezodpovedá súčasnému stavu, pretože k premiestneniu alebo k presťahovaniu maloletého už došlo, v B. sa nachádza od marca 2024 a od 08.04.2024 má aj zmenený trvalý pobyt na adresu v B.. V tejto súvislosti konštatoval nesúlad návrhu so skutočným stavom, keď matka sa v budúcnosti nemôže zdržať konania, ktoré už bolo vykonané. Sledovaný cieľ otca v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nie je možné pre aktuálny stav vo veci naplniť. Uzavrel, že nie sú splnené predpoklady na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, nakoľko nebolo zistené, že by aktuálne hrozila závažná hrozba alebo narušenie života dieťaťa, jeho zdravia, prípadne priaznivého vývoja. K argumentom otca uviedol, že v konaniach o starostlivosti o maloleté dieťa je potrebné vychádzať z toho, že najlepší záujem maloletého dieťaťa je prvoradým cieľom, pričom v súčasnosti je styk otca s maloletým stabilizovaný, kde účelom neodkladného opatrenia nemôže byť zmena faktického stavu zverenia maloletého dieťaťa a ani modifikácia miesta a času styku otca s maloletým dieťaťom, napríklad nariadením striedavej osobnej starostlivosti alebo rozšíreného styku, a ani zlepšenie faktického postavenia otca pri rozvodovom konaní, nakoľko o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu sa rozhoduje až po vykonanom dokazovaní na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu v rozsudku. Vzdialenosť medzi B. a E. je akceptovateľná, keďže otec cestuje za maloletým medzi E. a B.. Vzal tiež do úvahy, že matka sa presťahovala do B. do vlastného bytu, čo považoval za pochopiteľné riešenie pri opustení spoločnej domácnosti v rozvodovom konaní, a nevykazuje znaky šikanózneho postupu zo strany matky. Uviedol, že okolností týkajúce sa odnesenia zariadenia domácnosti nemožno riešiť, pretože priamo nesúvisia s maloletým dieťaťom. Nepovažoval za osvedčené, že by matka bránila v styku otca s maloletým dieťaťom a posúdenie, či bude rozvod v rozpore s najlepším záujmom maloletého, presahuje rámec neodkladného opatrenia a bude predmetom konania vo veci samej. Tiež otázka umelého navýšenia výdavkov maloletého a zvýšených výdavkov otca na presun za maloletým presahuje rámec neodkladného opatrenia a bude predmetom konania vo veci samej. Hoci bol maloletý vytrhnutý zo sociálneho prostredia v E. v marci 2024, od toho času uplynula doba 9 mesiacov, vytvoril si nové väzby na nové prostredie v B., kde má trvalý pobyt, kamarátov, obľúbené miesta, väčšinu lekárov a matku, ktorá je na rodičovskej dovolenke a stará sa o neho. Opätovné presťahovanie maloletého, ktorý trpí alergiami a ekzémom, by mohlo u neho vyvolať stres a zhoršiť jeho zdravotný stav. O trovách konania rozhodol v súlade s § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie považoval za arbitrárne, nakoľko odôvodnenie obsahuje len vymenovanie skutkových tvrdení vo veci skutočného stavu bez toho, aby bolo zrejmé na základe čoho súd dospel k tomuto zisteniu. Z uznesenia nevyplýva ako súd dospel k skutkovým tvrdeniam, že maloletý má vybudovanú takú citovú väzbu na matku, že nemožno uvažovať o odlúčení od matky, že za daného stavu, kedy už matka premiestnila maloletého, súd jej nemôže uložiť povinnosť vrátiť dieťa do pôvodného bydliska, najmä ak matka takýto návrat vylučuje, že opätovné presťahovanie by mohlo maloletému spôsobiť stres a zhoršenie jeho zdravotného stavu, ktoré tvrdenia považoval za

nepravdivé. V konaniach vedených na Okresnom súde v Galante pod sp.zn. 5P/162/2024 a 5P/54/2024 poukazoval a preukázal, že matka má, kde bývať v E., kde sa však odmieta vrátiť. Matka v E. môže bývať v podnájme alebo sa môže vrátiť do spoločného domu, ktorý je dostatočne veľký. Namietal, že súd konštatuje porušenie práva otca, ale neuvádza prečo toto porušenie nie je dostatočným dôvodom na úpravu pomerov. Súd argumentuje ohrozením zdravého vývinu maloletého, ale ignoruje potrebu maloletého mať oboch rodičov. Za hypotetickú považoval úvahu súdu, že v rámci prebiehajúceho konania o rozvod je jasné, že matka nebude žiť s otcom a predpoklad, že by sa matka mala presťahovať do spoločnej domácnosti s otcom nie je obsahom jeho návrhu. Podľa súdu, vzdialenosť bydlísk maloletého a otca nie je neprekonateľná, avšak nie je zrejmá právna definícia prekonateľnosti, ak by bol otec nepojazdný a pokazilo by sa mu vozidlo. Namietal, že súd komentuje nemožnosť odlúčenia maloletého od matky, čo nie je predmetom návrhu. Nesúhlasil s argumentáciou o práve matky na slobodu jej pohybu, pretože predmetom návrhu je premiestnenie maloletého. Pokiaľ súd poukazuje na nesúlad so súčasným stavom, predmetom návrhu je návrat stavu pred odchodom manželky, čím dáva do úzadia jeho rodičovské práva. Tvrdenie, že nebolo dokázané, že by mu matka bránila v styku s maloletým považoval za rozporné s tvrdeniami matky v rámci rozvodového konania a konania o úprave práv a povinností k maloletému. Uviedol, že pod nátlakom psychologičiek a súdnych úradníkov došlo k rozšíreniu jeho styku s maloletým nad rámec matkou navrhovaného styku. Mal za to, že súd uprednostňuje uplynutie doby 9 mesiacov od premiestnenia maloletého a vytvorenie nových väzieb pred väzbami vytvorenými počas 20 mesiacov s matkou, otcom a sestrou a neberie do úvahy, že maloletý prostredie v E. naďalej navštevuje. Za nelogické, sporné a arbitrárne považoval tvrdenia, že matka síce premiestnila maloletého bez súhlasu otca a zároveň zohľadnil, že matka sa presťahovala do B. do vlastného bytu, čo je pochopiteľné pri opustení spoločnej domácnosti v rozvodom konaní, pričom nevykazuje znaky šikanózneho postupu zo strany matky. Namietal nedodatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku s poukazom na ust. § 220 ods. 2 a § 191 CSP. Považoval za nepravdivé tvrdenia, že matka mu nebráni v styku s maloletým, že maloletý si vytvoril väzby na nové prostredie v B., kde má kamarátov, obľúbené miesta, lekárov a matku na rodičovskej dovolenke. K týmto tvrdeniam chýba akýkoľvek podporný dôkaz. Dané tvrdenie tiež dáva vyššiu prioritu novým väzbám v B. voči väzbám v E., než sa matka rozhodla odísť. Nesúhlasil s argumentami súdu, ktorý poukazoval na rozhodnutia Okresného súdu Pezinok č.k. 44P/37/2024-115 zo dňa 12.12.2024 a č.k. 5P/115/2020-79, ktoré sú založené na iných skutkových zisteniach. Považoval za zrejmé, že premiestnením maloletého mimo miesta jeho bydliska dochádza k postupnému, citovému odcudzovaniu maloletého od otca, kde následne musí dochádzať k vynakladaniu enormného úsilia na vrátenie do pôvodného stavu, pričom súd neuvažoval a nezohľadnil, že zavlečením maloletého do B. už bol u dieťaťa vyvolaný stres, ktorý má dopad na jeho alergie a ekzémy, preto je sporná úvaha súdu, že spätné premiestnenie maloletého do E. by nemohlo zhoršiť zdravotný stav. Je nesporné, že prítomnosťou oboch rodičov by sa stav maloletého zlepšil. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v správnom právnom posúdení a zakladá precedens, ktorý umožňuje, aby matka premiestnila bez súhlasu otca dieťa, v čase, kedy nie je schopné prejaviť svoju vôľu a pretrhla väzby medzi maloletým, otcom a jeho rodinou konštatujúc, že konanie matky nie je v rozpore s dobrými mravmi. Matka neopustila spoločnú domácnosť sama a preto odkaz na Ústavu SR a slobodu pohybu v tejto veci je nesprávnym právnym posúdením. Matka bezdôvodne a bez vysvetlenia odniesla otcovi maloletého a naďalej pretrváva stav, keď má rôzne výhrady na realizáciu styku otca s maloletým a jedným z nich je legitímne právo otca na prespávanie maloletého u neho, čo v čase odvlečenia maloletého bolo bežné a v súčasnosti to matka pod rôznymi účelovými nepodloženými anamnézami otcovi odopiera.

4. Podaním doručeným na súd prvej inštancie dňa 15.01.2025 matka informovala, že otec súhlasil s prihlásením maloletého na predprimárne vzdelávanie v Materskej škole H. X J. B. a prihlášku do materskej školy podpísal. Maloletý patrí do tohto predškolského zariadenia podľa adresy súčasného trvalého pobytu. Maloletý zatiaľ nespĺňa predpoklady na navštevovanie materskej školy (napr. nie je odplienkovaný), avšak rodičia sa zhodli na jeho vzdelávaní v materskej škole v B., keď bude na to pripravený. Z uvedeného dôvodu žiadala o ponechanie trvalého pobytu maloletého a jeho bývanie v B.. K podaniu pripojila žiadosť oboch rodičov o prijatie maloletého dieťaťa na predprimárne vzdelávanie v Materskej škole H. X J. B., podpísanú oboma rodičmi.

5. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 15CoP/12/2025-90 zo dňa 30.01.2025 odmietol odvolanie otca ako oneskorene podané. Voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 7CdoR/8/2025-139 zo dňa 28.08.2025 zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/12/2025-90 zo dňa 30.01.2025 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Matka vo vyjadrení zo dňa 01.10.2025 uviedla, že maloletý sa narodil v B., kde strávil prvých sedem mesiacov svojho života. Po návrate do B. tu žije ďalších 1,5 roka, čo znamená, že väčšinu času svojho života strávil práve v tomto meste, kde má kamarátov, obľúbené miesta, s ktorými je emocionálne spojený. Od septembra 2025 je matka zamestnaná na J. I. J. K. J. B.. Rozhodnutie o sťahovaní maloletého by malo za následok stratu jej zamestnania a príjmu a stratu jej finančnej schopnosti zabezpečovať synove potreby. Žiadala o ponechanie pobytu maloletého v B.. K podaniu pripojila uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/127/2025-109 zo dňa 29.09.2025, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Galanta č.k. 04.07.2025 č.k. 5P/97/2025 a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas otca G. H. B. so zápisom maloletého A. B. do zariadenia predprimárneho vzdelávania F., E. X, prevádzkovateľom ktorého je A. F. E. E. F. XXXXX/XXX, B., C. L. M. C., G.: XX XXX XXX, v školskom roku 2025/2026.

8. Súčasťou spisu sú listiny pripojené matkou k podanému vyjadreniu otca k dovolaniu. Z predložených listín vyplýva, že rozsudkom zo dňa 14.01.2025 č.k. 5P/162/2024-317 Okresný súd Galanta schválil dohodu rodičov, ktorou sa maloletý A. B. na čas do rozvodu manželstva zveruje do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 275 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu a prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou 75 eur mesačne na osobitný účet dieťaťa zriadený matkou na meno maloletého s tým, že na nakladanie s prostriedkami na bankovom účte je potrebný súhlas oboch rodičov. Zároveň bola otcovi uložená povinnosť zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 21.03.2024 do 14.01.2025 vo výške 1.313,66 eur a bol upravený styk otca s maloletým počas školského roka a prázdnin a sviatkov. Zo Žiadosti o prijatie dieťaťa na predprimárne vzdelávanie v Materskej škole, H. X, B. je zrejmé, že túto podpísali obaja rodičia (otec dňa 04.05.2025, matka dňa 06.05.2025). Lekárske správy C. D. E., gastroenteorológ, zo dňa 10.10.2024, C. N. A., Imuno-alergologická ambulancia zo dňa 03.12.2024 a H. C. B., klinický psychológ zo dňa 25.10.2025 zaznamenávajú zdravotný stav maloletého.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

10. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodiča bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

11. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v ust. § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia ust. § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu s cieľom predísť vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, či zmareniu výkonu rozhodnutia. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia ktorých či už samostatne alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre

nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporcionalitu (primeranosť) zásahu predstavovaného nariadením neodkladného opatrenia. Osobitnej povahe tohto procesnoprávneho inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto bezodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá je v zmysle už uvedeného osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie naliehavosti a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť neodkladným opatrením. Podľa explicitného vyjadrenia v ust. § 365 CMP neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých požívajúcich ex lege osobitný stupeň ochrany je dôvodné predovšetkým v prípadoch, kedy bez okamžitej ingerencie súdu sú záujmy, starostlivosť, výchova, výživa, či dokonca zdravie, alebo život maloletého vážne ohrozené.

12. Po preskúmaní obsahu spisu, odvolania otca, vyjadrenia matky a listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebola osvedčená naliehavá potreba neodkladnej úpravy pomerov v otcom navrhovanom rozsahu a nebolo osvedčené ohrozenie maloletého dieťaťa. Treba uviesť, že otec síce v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že v emailovej korešpondencii s matkou zo dňa 21.03.2024, 10.04.2024 a 19.05.2025 vyslovil nesúhlas s konaním matky, ktorá sa s maloletým presťahovala do B. a žiadal o uloženie zákazu maloletého premiestniť zo E., ktoré tvrdenia však spomínanou emailovou komunikáciou neosvedčil (v spise sa emailová komunikácia nenachádza). Tento nesúhlas otca vyplynul z úradných záznamov v rámci informatívneho výsluchu v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5P/54/2024 až v nasledujúcom období a to dňa 17.06.2024 a 26.06.2024, pričom predmetom výsluchov rodičov bolo riešenie otázky zverenia maloletého a styku otca s maloletým. Je však nesporné, že otec svoj názor menil, keď v priebehu odvolacieho konania dňa 04.05.2025 podpísal Žiadosť o prijatie maloletého na predprimárne vzdelávanie v Materskej škole, H. X, B.. Podpisom predmetnej žiadosti si musel byť otec vedomý toho, že maloletý bude bývať v B., vzhľadom na jeho vek, keď denné dochádzanie na predprimárne vzdelávanie zo E. do B. by bolo pre neho náročné. Odvolací súd nespochybňuje, že zmena bydliska maloletého dieťaťa a zmena jeho obvyklého pobytu je možná len so súhlasom oboch rodičov, v opačnom prípade môže byť predmetom konania o nezhode rodičov (§ 35 Zákona o rodine), v ktorom súd rozhoduje meritórnym rozhodnutím na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Treba zdôrazniť, že konanie o neodkladnom opatrení je konaním osobitného charakteru, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva. V prejednávanej veci je však potrebné vziať do úvahy v prvom rade záujem maloletého dieťaťa a potrebu zastabilizovať jeho pomery. V tomto štádiu konania odvolací súd prihliadal aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým schválil dohodu rodičov (rozsudok zo dňa 14.01.2025 č.k. 5P/162/2024-317) o úprave práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu a najmä na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/127/2025-109 zo dňa 29.09.2025, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o nahradení súhlasu otca so zápisom maloletého do zariadenia predprimárneho vzdelávania F., E. X, B., prevádzkovateľom ktorého je A. F. E. E. F. XXXXX/XXX, B., v zmysle ktorého je bydlisko maloletého zastabilizované v B.. Hoci z obsahu pripojeného uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/127/2025-109 zo dňa 29.09.2025 vyplýva, že komunikácia rodičov nebola korektná a pri výbere predškolského zariadenia maloletému dochádzalo k nezhode rodičov (to znamená, že otec opäť nesúhlasil s výberom zariadenia v B.), ktorá v konečnom dôsledku viedla odvolací súd ku zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie a nahradeniu súhlasu otca na zápis maloletého do predškolského zariadenia v B. z dôvodov uvedených v citovanom rozhodnutí. S prihliadnutím na uvedené okolnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil, vzhľadom na jeho vecnú správnosť dospejúc k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie otcom navrhovaného neodkladného opatrenia. Na ostatné argumenty otca odvolací súd v tomto štádiu konania, kedy došlo k nahradeniu

súhlasu otca so zápisom maloletého na predprimárne vzdelávanie v školskom zariadení nachádzajúcom sa v B., neprihliadal, pretože nemajú vplyv na zmenu napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ otec namieta úvahy o citovej väzbe maloletého k matke, odvolací súd udáva, že táto je prirodzená, pretože matka je preferenčný rodič, zabezpečovala celodennú starostlivosť o maloletého počas rodičovskej dovolenky a zabezpečuje o neho starostlivosť doposiaľ, o čom svedčí aj dohoda rodičov o zverení maloletého do starostlivosti matky. Otázka úpravy styku otca s maloletým bola tiež predmetom uzavretej rodičovskej dohody, ktorým spôsobom je zabezpečený pravidelný kontakt otca s maloletým. Pokiaľ ide o zmenu sociálneho prostredia maloletého k tomuto odvolací súd udáva, že s prihliadnutím na vyjadrenia oboch rodičov je zjavné, že každý z nich vyhodnocuje pobyt dieťaťa v meste E. a B. zo svojho uhla pohľadu, pričom matka spochybnila tvrdenia o dĺžke pobytu maloletého v E.. Všetky argumenty rodičov môžu byť predmetom konania vo veci samej, o nezhode rodičov pri výbere školského/predškolského zariadenia pre maloletého, ak by bolo takéto konanie vo veci samej na návrh niektorého z rodičov začaté. K námietkam otca ohľadom navýšených nákladov na cestovné za maloletým, odvolací súd udáva, že tieto súd zohľadňuje pri určení výšky výživného na maloleté dieťa. Rovnako odvolací súd neprihliadal na námietky otca o nedostatočnom odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré nezakladajú dôvod pre postup podľa § 389 CSP s prihliadnutím aj na charakter konania o neodkladnom opatrení a jeho účel. Záverom odvolací súd udáva, že za okolností, kedy maloletý navštevuje predškolské zariadenie v B., kde tiež býva, nie sú jeho pomery ohrozené a nie je potreba žiadneho zásahu súdu do jeho pomerov.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).